

Sygn. akt II K 1206/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ewa Lemanowicz-Pawlak
Protokolant:	sekr.sądowy Katarzyna Pietrzak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum - Zachód Mirosława Olejnika

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2016 r.

sprawy:

K. L. (1) c. L. i R. z domu C. ur. (...) w T.

skazanej prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 2 stycznia 2014r., sygn. akt **II K 1564/13** za przestępstwo z art. 286 § 1 i 3 kk, popełnione w dniu 20 marca 2013r. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności po 20 godzin , zamienioną na mocy postanowienia z dnia 10.04.2015r. na zastępczą karę 117 dni pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 3 czerwca 2014 r., sygn. akt **II K 457/14** za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk i art. 270§1kk , art. 275§1kk w zw. z art. 11§2kk popełniony w okresie od 29.03.2013r. do 16.04.2013r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesza na okres 4 lat tytułem próby. Postanowieniem z dnia 22.09.2015r. zarządzono wykonanie w/w kary pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 3 lipca 2014r., sygn. akt **VIII K 1696/13** za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk popełnionych od 16.04.2013r. do 25.04.2013r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; za ciąg przestępstw z art. 286§1kk w zw. z art. 275§1kk i art. 270§1kk w zw. z art.11§2kk popełniony od 24.04.2013r. do 16.05.2013r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; za ciąg przestępstw z art. 275§1kk popełniony od 23 kwietnia 2013r. do maja 2013r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 278§1kk popełniony w okresie od 9.05.2013r. do 10.05.2013r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. W miejsce w/w kar orzeczono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby. Postanowieniem z dnia 23.01.2015r. zarządzono wykonanie w/w kary łącznej pozbawienia wolności.
4. Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 15 grudnia 2014 r., sygn. akt **II K 1297/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 29 września 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3-letni okres próby;
5. Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 18 sierpnia 2015r., sygn. akt **II K 1487/14** za przestępstwo z art. 280 § 1 kk popełnione 19.10.2014r.. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytuł próby.

orzeka:

I. na podstawie art. 91§2kk w zw. z art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 i 4 kk w zw. z art. 87§1kk w zw. z art. 89§1a i 1 b kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone na mocy wyroków Sądu Rejonowego w Toruniu o sygn.. akt **VIIIK 1696/13, IIK 457/14, IIK 1297/14, IIK 1487/14** oraz karę ograniczenia wolności orzeczoną na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu w sprawie o sygn.. akt **IIK 1564/13** i wymierza skazanej K. L. (1) karę łączną **2 (dwóch) lat i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności**,

II. w pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

III. na mocy art. 577 kpk na poczet kary łącznej orzeczonej w pkt I wyroku zalicza skazanej okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w Toruniu sygn.. akt VIIIK 1696/13 od dnia 4.06.2015r.;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. C. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej skazanej z urzędu;

V. kosztami postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IIK 1206/15

UZASADNIENIE

K. L. (1) została skazana prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 2 stycznia 2014r., sygn. akt **II K 1564/13** za przestępstwo z art. 286 § 1 i 3 kk, popełnione w dniu 20 marca 2013r. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności po 20 godzin , zamienioną na mocy postanowienia z dnia 10.04.2015r. na zastępczą karę 117 dni pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 3 czerwca 2014 r., sygn. akt **II K 457/14** za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk i art. 270§1kk , art. 275§1kk w zw. z art. 11§2kk popełniony w okresie od 29.03.2013r. do 16.04.2013r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesza na okres 4 lat tytułem próby. Postanowieniem z dnia 22.09.2015r. zarządzono wykonanie w/w kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 3 lipca 2014r., sygn. akt **VIII K 1696/13** za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk popełnionych od 16.04.2013r. do 25.04.2013r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; za ciąg przestępstw z art. 286§1kk w zw. z art. 275§1kk i art. 270§1kk w zw. z art.11§2kk popełniony od 24.04.2013r. do 16.05.2013r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; za ciąg przestępstw z art. 275§1kk popełniony od 23 kwietnia 2013r. do maja 2013r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 278§1kk popełniony w okresie od 9.05.2013r. do 10.05.2013r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. W miejsce w/w kar orzeczono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby. Postanowieniem z dnia 23.01.2015r. zarządzono wykonanie w/w kary łącznej pozbawienia wolności.

4. Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 15 grudnia 2014 r., sygn. akt **II K 1297/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 29 września 2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3-letni okres próby;

5. Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 18 sierpnia 2015r., sygn. akt **II K 1487/14** za przestępstwo z art. 280 § 1 kk popełnione 19.10.2014r.. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytuł próby.

/ dowód: karta karna-k. 5-5v.;

Wyrok w sprawie IIK 1564/13-k.6;

Wyrok w sprawie IIK 457/14-k.7-8,

Wyrok w sprawie VIIIK 1696/13-k. 9-11;

Wyrok w sprawie IIK 1297/14-k.12 -12v.;

Wyrok w sprawie IIK 1487/14-k. 13-13v.;

Opinia o skazanej –k. 35-36/

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 kpk właściwym do wydania wyroku łącznego jest Sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji, w sytuacji gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Ze względu na to, że ostatni wyrok skazujący w I instancji wydał Sąd Rejonowy w Toruniu właściwym do orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego będzie właśnie ten Sąd.

W tym miejscu należy wskazać, iż w realiach przedmiotowej sprawy miały zastosowanie przepisy obowiązujące od 1 lipca 2015r., albowiem ostatni wyrok skazujący K. L. (1) zapadł po tej dacie. Zgodnie z treścią art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r (Dz. U. z 2015 r., poz.396) o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych ustaw przepisów rozdziału IX ustawy o karze łącznej, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia tej ustawy.

Z przytoczonych wyżej względów sąd wydając rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie bazował na przepisach obowiązujących po w/w nowelizacji kodeksu karnego.

Zgodnie z przepisem art. 569 § 1 k.p.k. przesłanki wydania wyroku łącznego są spełnione wtedy gdy zachodzą warunki orzeczenia kary łącznej określone w art. 85 k.k. a oskarżony został już prawomocnie skazany co najmniej dwoma prawomocnymi wyrokami.

Warunki orzeczenia kary łącznej przewiduje art. 85 kk zgodnie, z którym jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Stosownie do § 2 art. 85 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 w całości lub części kary lub kary łączne za przestępstwa o których mowa w § 1.

Kryteria łączenia kar w wyroku łącznym określa art. 86 kk. Zgodnie z tym przepisem sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

Z ustaleń poczynionych przez sąd wynika, iż wszystkie kary orzeczone wobec K. L. podlegają wykonaniu (kara 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w sprawie VIIIK 1696/13 - odbywa od 4.06.2015r. do 29.01.2017r.; kara zastępcza 117 dni pozbawienia wolności orzeczona w sprawie IIK 1564/13 zostanie wprowadzona do wykonania w okresie od 29.01.2017r. do 26.05.2017r., kara 8 miesięcy pozbawienia wolności IIK 457/14 zostanie wprowadzona do wykonania w okresie 26.05.2017r. do 21.01.2018r. , kara 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby (sygn.. akt IIK 1297/14) oraz kara 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby (IIK 1487/14).

W związku z tym, że łączeniu podlegają również kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem w realiach przedmiotowej sprawy zastosowanie miał przepisy art. 89§1a i 1b kk, w myśl których w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawiania wolności bez warunkowego zawieszenia. Sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

W niniejszej sprawie kara łączna pozbawienia wolności mogła być orzeczona, w granicach od 1 roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności przy zastosowaniu pełnej absorpcji (tj. od najwyższej z kar wykonywanych) do ich sumy tj. 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zgodnie z utrwalonym w tym względzie stanowiskiem doktryny i judykatury sąd wydając wyrok łączny może wymierzyć karę łączną stosując zasadę pełnej absorpcji jak i zasadę pełnej kumulacji biorąc dodatkowo pod uwagę „czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto(...) czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków(m.in. zachowanie się skazanego po wydaniu poszczególnych wyroków jednostkowych), przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej [Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 września 2006 r. sygn. akt II AKa 244/06]. Związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw ocenia się według tożsamości lub podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi z nich oraz zawartości czasowej i miejscowej ich popełnienia. Związek podmiotowy rozumie się natomiast jako podobieństwo rodzaju winy i zamiarów. (wyrok SA w Krakowie z 14.03.2007r., II AKa 44/07, KZS 2007/4/27).

Należy podkreślić, iż w judykaturze i piśmiennictwie wskazuje się, że absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie biorąc pod uwagę negatywną – co do sprawcy- przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw. Zasadę absorpcji stosuje się bowiem, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem, wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową, są jednorodnjowe i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania, mimo godzenia w różne dobra osobiste.

W realiach przedmiotowej sprawy zachodziła łączność przedmiotowa, wszystkie bowiem czyny przypisane skazanej naruszały tożsame dobro prawne. Z drugiej jednak strony pomiędzy czynami objętymi wyrokami w sprawach IIK 1564/13, IIK 457/14 i VIII K 1696/13 a przestępstwami, za które K. L. została skazana na mocy wyroków w sprawach IIK 12297/14 i IIK 1487/14 występował znaczny, ponad roczny, odstęp czasu. Ponadto ich popełnienie nie było związane z jakimś szerszym zamiarem sprawcy, realizacją jego celu. Skazana dokonała ich ponadto przeciwko różnym pokrzywdzonym. Co więcej kolejne czyny zabronione, których dopuszczała się K. L. znamionował coraz większy stopień społecznej szkodliwości czynu. .

Okoliczności te zdaniem sądu, nie mogą stanowić zatem wystarczającej podstawy do zastosowania całkowitej absorpcji. Redukowanie kar poprzez stosowanie całkowitej absorpcji stanowiłoby nadużycie instytucji kary łącznej, która ma służyć bynajmniej nie ograniczaniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się sprawca dopuścił, by nie została wypaczona przez prostą arytmetykę kar.

W judykaturze podkreśla się, iż na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Zatem jak wskazano wyżej całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wskazują na bliską więź podmiotową i przedmiotową albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (wyrok SA w Katowicach z 20.05.2008r. II AKa 129/08).

Jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczalne jest stosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach. (vide: I.).

Sąd szczegółowo analizował wiele okoliczności mających wpływ na wymiar kary łącznej w tym między innymi opinię o skazanej, z której wynika, że K. L. przed osadzeniem w zakładzie karnym nadużywała środków psychoaktywnych, spożywała alkohol. Do odbycia kary została doprowadzona, jej zachowanie w warunkach izolacji penitencjarnej było przeciętne, nie sprawiała poważniejszych problemów wychowawczych, karę pozbawienia wolności odbywała w systemie programowego oddziaływania. W dniu 3.11.2015r. została przetransportowana i przyjęta na oddział terapeutyczny dla skazanych uzależnionych od środków odurzających lub substancji psychotropowych w celu odbycia terapii. Osadzona realizuje standardowy program terapeutyczny. Dzięki swojemu zaangażowaniu autentycznie zidentyfikowała się z problemem uzależnienia, który wcześniej bagatelizowała i minimalizowała, obwiniała innych za skutki swojego zachowania. Od początku pobytu w izolacji więziennej skazana otrzymała 2 nagrody regulaminowe, a także 4 wnioski o wymierzenie kary dyscyplinarnej. Skazana nie jest zatrudniona odpłatnie lub nieodpłatnie w zakładzie karnym. W tej sytuacji, skoro skazana nawet w warunkach izolacji więziennej nie jest w stanie zachowywać się zawsze prawidłowo, nie sposób w stosunku do niej wysnuć pozytywną prognozę kryminologiczną. .

Mając powyższe względy na uwadze sąd orzekł wobec skazanej karę łączną w wysokości 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd orzekł także, że pozostałe orzeczenia zawarte w łączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu.

W myśl art. 577kpk sąd zaliczył na poczet kary łącznej okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie VIIIK 1696/13. Od dnia 4.06.2015r.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie z art. 624 § 1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983, Nr 49, poz. 223 ze zm.) uznając, iż uiszczenie stosownych kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa byłoby dla skazanej zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację finansową, albowiem przebywając w Zakładzie Karnym nie ma możliwości pozyskania środków na pokrycie tych należności sądowych.

O kosztach obrony udzielonej skazanej z urzędu orzeczono na podstawie §11 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015r. poz. 1800) uwzględniając charakter sprawy oraz nakład pracy adwokata.